

Llegenda de Miralles

Lluçà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 1500 metres per pista forestal de la carretera BV-4341, punt quilomètric 13'900

Coordenades:

Latitud: 42.05457
Longitud: 2.04022
UTM Est (X): 420581
UTM Nord (Y): 4656281

Classificació

Número de fitxa 08109 - 203
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La llegenda ha estat representada durant alguns anys per la festa Major de Santa Eulàlia de Puig-oriol
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Miralles](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 04/06/2009 - 02:00

Descripció

"Diuen que, fa molt temps, a la cristianíssima baronia de Lluçà van arribar els almoràvits. Era gent estranya i infidel que es va apoderar del castell, i el molt noble baró de Lluçà va haver de fugir cap a les muntanyes de la Quar. Els almoràvits es passejaven pels voltants del castell, baixaven a la riera i volien fer-se amos de tot. Per això la pobra gent d'aquells verals estava espordida.

Una nit sense lluna, el masover de Miralles (conegut com el Miraies) va sentir el trot d'un cavall que venia del llunyadar i va dir a la seva dona que entrés a casa i passés la barra, que allò podia ser un mal averany.

- Obriu, en nom del baró! - va dir el jove cavaller, que muntava un cavall negre com la nit. El cavaller els va anunciar amb veu de tro i sense baixar del cavall que el baró prometia donar tot el bé de Déu que es veia des del cim del castell a qui fos capaç de fer fugir els invasors.

El Miraies va tenir una idea. Va posar esquelles, esquellics, borrombes i picarols al coll de les seves ovelles i teies enceses a les banyes de les cabres i les va enviar rostos amunt, cap al castell, una nit negra sense lluna ni estels. Els almoràvits, creient que era tot un exèrcit cristià el que pujava, van fugir esperitats, i mai més se'n va saber res.

Després va tornar el baró amb tot el seu seguici i va arribar el dia assenyalat per pagar el Miraies pel gran bé que havia fet a la baronia. L'home tremolava d'emoció quan el molt noble baró el va fer pujar dalt d'un cadafal allà al cim del castell i la va dir:

- Miraies, tot el que vegis haies!

En aquell mateix moment, d'un cop de sabre va treure els ulls al masover de Miralles i els va donar als gossos.

Després tots els veïns de la cristianíssima baronia de Lluçà i dels seus verals se'n reien, el cridaven i l'escarnien:

- Miraies, tot el que vegis haies."

Observacions:

Llegenda escrita per Ramon Erra Macià i extreta del recull de llegendes i rondalles "El Lluçanès màgic".

Bibliografia

AADD (1998). El Lluçanès màgic. Recull de llegendes i rondalles del Lluçanès. Edicions Cossetània i Ajuntament de Sant Boi de Lluçanès.

